

III. ročník

„další břehy“

pábení

Bohumila Hrabala

festival divadla, filmu
a poezie, ale především všech
„Nižných barbarů“

Opavsko
týdeník okresu Opava

Kterak neuvěřitelné se stalo skutkem!

Začalo to nenápadně, myšlenkou - udílat v příjemně opavské hospůdce vešker Bohumila Hrabala plný pábení, bláznin, humoru, poezie a piva. Snahou nechat se ovanout kouzlem jeho textů, inspiračních filmových scén, hospodských historek a vlastních dramatických výstupů a probourat se tak alespoň na chvíli do srdce jeho literárního díla. Nápad narůstal, bobtnal, kvasil a dnes je z jednoho vešker celý festival. Ano, festival "Další břeňy" a tedy jeho třetí ročník je tentokrát zcela vinován jedné osobnosti - nekoronovanému králi české literatury Bohumilu Hrabalovi - umilci, který ovlivnil svým způsobem všechny umělecké žánry, které nás jako pořadatele zajímají. Přesah jeho literárního odkazu do filmu i divadla a renesaně hojnost zájmů a inspirací jeho díla v oblastech filosofie, historie, poezie, výtvarného umění, hudby a především v "obyčejném" lidském životě, kde jako pábitel dovedl oslavit a znevšednit všednost, je pro nás možností a výzvou uskutečnit festival, který by byl poklonou tomuto jedinečnému "zapisovateli" lidských osudů a přiležitostí nahlédnout svit a lidské kolotání konce tisíciletí prizmatem jeho zraku a svérázného humoru, který nabíjí poezii a chuť do života každou lidskou jednotku. No a co chtít víc? A proče festival Bohumila Hrabala v Opavě. Těba proto, že je v Opavě nejvíc pábitelů na metr čtvereční! Tak a tím dneska koněm.

Mgr. Petr Rotrekl
kulturní referent MMO

Bohumil Hrabal aktuální i v Opavě?

Magistrát města Opavy je příznivcem a podporovatelem řady kulturních a občanských společenských aktivit, naposledy při veřejné a velmi úspěšné prezentaci našich nejslavnějších cestovatelů Hanzelky a Zikmunda ve Slezském divadle 22. února. A ten je hlavním pořadatelem třetího ročníku festivalu Další břeňy, jenž přivádí vždy do Opavy řadu kulturních akcí a souborů z celé republiky. Letos je vše motivováno osobností spisovatele Bohumila Hrabala, zvláštního fenoménu české literatury, dnes už nejméně legendy, člověka stranicího se konvencí, oficialit a oficiálních kruhů, a přesto byl pozván při návštěvě presidenta Clintona u nás, aby spolu posedli ve výčepu i s presidentem Havlem.

Mohou studenti Slezské univerzity při tomto festivalu stát stranou? Vzpomínám, v jakém množství v loňském roce zaplnili sál opavského kina Elektra, když besedoval před promítáním režiséra úspěšného filmu Knoflíkáři, a jak chodili se zájmem i na další akce, když v Loutkovém divadle téměř nonstop probíhaly produkce různých českých experimentálních divadelních souborů.

A mohou nevidět, kdo je to Hrabal, na jehož knihy v dobách tzv. "totáče" stály každý čtvrtěk před knihkupectvími fronty? (Mladší už nepamatují, že novinky chodily celostátně do prodeje pravidelně jen ve čtvrtěk.) Mohou stát stranou, když v Opavě budou další nezvyklé kulturní-masové akce na počest Bohumila Hrabala, třeba průvod z východního nádraží na západní nádraží?

Nejenom studenti češtiny k tomu mají blízko, ale živý zájem o kulturu projevují i matematici, fyzici a informatici aj., aj., takže všichni, i my pedagogové Slezské univerzity, voláme Vivat, pobížíme na akce festivalu, a se ještě věas vmáčkne do sálů, sálků a místností, kde se vše koná, a vůbec držíme pořadatelům palce, aby jejich mimořádná aktivita a zápal vydržely po celou dobu třetího ročníku Další břeňy v Opavě.

Doc. dr. Jiří Urbanec, CSc.,
prorektor Slezské univerzity
a garant oboru "česká literatura"

Ostře sledované knihy Bohumila Hrabala

23. března v 17 hodin ve Slezském zemském muzeu opět vstoupíme na Další břeňy, kde nás čeká společnost osob fiktivních i skutečných, barbarů nenižných i nižných, které spojuje jedno jméno: jméno BOHUMILA HRABALA, na jehož počest se letošní festival stává oslavou velkého Pábení. Po slavnostním zahájení festivalu začne vernisáž výstavy Ostře sledované knihy Bohumila Hrabala, probíhne beseda s nakladatelem sebraných spisů Bohumila Hrabala Václavem Kadlecem a jeho osobním přítelem - italským překladatelem Hrabalových děl Claudiem Poetou.

Z původních skromnějších plánů se organizátorovi celé akce - Petru Rotreklvi - podařilo uspořádat reprezentativní výstavu, na níž uvidíte snad všechny české knižní podoby Hrabalova díla: "oficiální" vydání, samizdaty, vzácné tisky, prvotisky, k dispozici budou i strojopisné originály vychrlené Hrabalovou "šrajbmašinou", texty divadelních zpracování, filmové scénáře, dále celá škála překladů - například do češtiny, dánštiny, polštiny, maďarštiny, ale také do jazyka, kterým se mluvilo v ráji - hebrejštiny. Vcelku pochopitelné zastoupení, vždy jsme na knižní výstavě. Jenže tu je celá řada unikátů, které jinde skutečně neuvidíte. Originál univerzitního diplomu "doktora obojího práva českého i římského" Univerzity Karlovy z roku 1946, čestný doktorát padovské univerzity z roku 1996, ocenění Grinzane Cavour. Naprostým unikátem je jediný souvislý rukopis nalezený v Hrabalovi literární pozůstalosti. (Bohumil Hrabal psal všechny práce přímo na psacím stroji.) Jde o text Já si vzpomínám jen a jen na slunečné dny, jemuž je vinován samostatný článek. Vše dobarví krásné fotografie, zejména z dílny Hrabalova přítele a dvorního fotografa - Tomáše Mazala či Václava Kadlece. Po celou dobu budou promítány videokazety s dokumenty a rozhovory. Na závěr ještě jeden z unikátů: projev, který Bohumil Hrabal pronesl po slavnostním předání italské prestižní literární ceny Grinzane Cavour, kterou získal za "život vinovaný literatuře" v květnu 1995. Hrabal šel přednesl spatra, byla však nahrána na magnetofon a tohle je její přepis: "Pánové, já vám děkuji. Jsem rád, že jsem tady. Jsem sice na dni svých sil, ale hledím vzhůru, protože dneska do Prahy přiletěl papež. A přiletěl proto, aby znovu a znovu a znovu tloukl na všechny ty zbedněné hlavy, že světové míře je nutný a papež přiletěl do Prahy a pojedje na Svatý Kopeček potom a já jsem věera přiletěl sem, abych přijímal cenu, tady jak je psáno, Premio Grinzane Cavour, a jsem š astnej, že ji mám zrovna od Italů, pač Italy mám vždycky a vždycky rád. ěili jsem rád, že tu cenu dostanu, a opakují to, co říká pravděpodobně dneska papež tak jako vždycky, že světový mír je nutný, protože bez něj by lidstvo, a teda samozřejmě literatura eště dříve zahynula. Děkuji vám, že jste mi vyslechli a promiňte, že jsem k smrti unaven, ale přesto hledím vzhůru."

[Výstava vznikla za laskavého přispění pánů: Claudia Poety, Václava Kadlece, Tomáše Mazala, Milana Selingra a Petra Rotrekla.]

Hrabal píšící, tvořící

foto: Tomáš Mazal

Já si vzpomínám jen a jen na slunečné dny

Je jediná rozsáhlejší práce psaná rukou, tedy nikoli na psacím stroji jako všechny ostatní. Vzpomínky psal autor patrně na popud prof. Klady, asi v květnu 1973 po operaci žlučníku. Většinou jde o prvoplánové psaní proudem, nikoliv však s literárním záměrem, ale zejména z počátku, pro potřeby prof. Klady, který v té době začal pracovat na studii o Hrabalovi. Autobiografické vzpomínkové prózy jsou v rámci spisů Bohumila Hrabala shrnuty do prvního oddílu dvanáctého svazku Kdo jsem. Rukopis těchto vzpomínek byl objeven náhodně v autorovi knihovně. Pro zájemce o dílo Bohumila Hrabala jsou rukopisné vzpomínky neobyčejně zajímavé. Jsou důkazem toho, že pokud autor nepsal se záměrem "umělecké tvorby", opouštěl do jisté míry svůj literární styl a především stylizaci. Přesto i v těchto víceméně pracovních poznámkách neomylně hrabalovský rukopis poznáme - a tu máme dost dobrých příležitostí nacházet podklady pro určení míry talentu, kterým byl Bohumil Hrabal obdařen. Nikteré charakteristické rysy Hrabalovy prózy jsou prostě "od pánoha" a uvažovat o jejich "zdrojích" nebo "vzorech" je nejspíš zbytečné. Titul je citací částečně.

Václav Kadlec

Motto: " ikám to už dlouho. Ne my, co poád hledáme a experimentujeme, ale auto i, jako jsou Jaroslav Seifert, nebo Bohumil Hrabal - ti drží pohromad sv t." Ji í Kolá

restaurace U Hynk - p ípítek Andy Warholovi foto: Václav Kadlec

Kdo žije v p írod a s p írodou, trvale se p íbtle usmívá. Nejd íve zahodil kravatu a m stské šaty, pak zahodil biograf a televizi, nakonec zahodil hodinky. Zahození hodinek je po átek vstupu za pláno p írody.

Kdyby se všechny ěsky vydané knihy Bohumila Hrabala naskládaly vedle sebe do jediné police a kdyby byl hbet každého svazku široký pouhý jeden centimetr, pak by regál lemoval celou bezmála tícetakilometrovou cestu z Kobylis až do Kerska, po níž Hrabal v posledních letech putoval téměř denní. Nejvyššího nákladu a také největšího počtu vydání dosáhly Taneční hodiny pro starší a pokročilé, následují Ostøe sledované vlaky. Za Hrabalova života vyšly v ěchách téměř tñi milióny výtisků jeho knih. Hrabalovy knihy byly pøelozeny do dvaceti sedmi jazyků, mezi jinými do hebrejštiny, holandštiny, islandštiny, norštiny, portugalštiny, turečtiny, hindštiny ěi japonštiny. V Hrabalovi díle najdeme spoustu místních í osobních jmen. Objevuje se v nim osmnáct názvů různých hotelů a na dví stovky jmen hospod - nejěastji U Zlatého tygra, U Pinkasů a U Hausmanů (tato libeøská hospoda je uvádina í pod starším názvem U Vaništů). V jeho knihách padne celkem 1446 osobních jmen. Nejěastji Ježíš Kristus, tøebaže Bohumil Hrabal byl nevíící. Následují Vladimír Boudník, pak Hašek, Goethe, Lao-c, Nietzsche a další: Sokrates, Schopenhauer, Andy Warhol, Pepin, Karel Marysko, Jiří Koláø, Ladislav Klíma, Franz Kafka, Chaplin, jednu zazní v Hrabalových spisech jméno Julia Fučika.

Tituly Hrabalových knih byly zøídka dílem autorovy vlastní imaginace. Pøebíral je z textů jiných autorů, odkupoval je v hospodí nebo používal technické termíny z různých profesních hantýrek. Ani název Ostøe sledované vlaky si Hrabal nevymyslel. Jde o železničáøský termín, zavedený Němci za války. Byly jím označovány vlaky, které jely smírem na frontu, obvykle vezly zbrani ěi municí a mily všude pøednost. Němečtí pøekladaelé této novely se pak ovšem uvedenému termínu z dob nacismu vyhnuli. Je pravdipodobné, že hojní používané ěeské klíše - ostøe sledovaný politik ěi pøípad - se vyvinulo analogicky podle titulu Hrabalovy novely. Konečnou podobu titulu knihy Mistečko, kde se zastavil ěas sice zformuloval Hrabal sám, ale inspirován cizím textem. Pøišel na to nakladatel a editor jeho díla Václav Kadlec, když redigoval korespondenci Karla Maryska. Objevil v ní sérii povážených dopisů, v nichž Marysko na pøítele Hrabala naléhá, aby odešel do Prahy: "Mil bys vytáhnout paty z Nymburka a pokusit se žít zde. Nymburk je morfium... Je to tím, že se zde zastavil ěas... Dnes je Nymburk mrtvola, utopenec, který se nadýmá ěasem, který se zde zastavil a bobtná. Hned pøi pøíštím setkání požádal Kadlec spisovatele, zda by mu mohl potvrdit jeho podezření. "Prosím vás," nezapíral Hrabal, "vždy já vám to øíkám už léta, já jsem nic nevymyslel, já ty nápady kradu..."

Koneční titul Obsluhoval jsem anglického krále Hrabal odkoupil od neznámého spolustolovníka v hospodí - za metr pív.

Filmové p edstavení Perličky na dní, Sbírné surovosti, Fádni odpoledne

23. 3. ve 20 hodin v kině Elektra pokračuje první festivalový den filmovým pøedstavením. Promítat se budou tñi samostatné celky, a to: Perličky na dní, Sbírné surovosti a Fádni odpoledne. Hrabalovský filmový vešer se zaène projekcí filmu Perličky na dní. V distribuèní verzi obsahoval film pít povídek. První, Smrt pana Baltazara, režíroval Jiří Menzel, Podvodníky Jan Nimec, Dùm radosti Evald Schorm, Automat svít Vira Chytilová (jednu roli si zahrál Vladimír Boudník), Romanci Jaromil Jireš. Nyní však máte jedinečnou šanci vidít i Sbírné surovosti (režie Juraj Herz) a Fádni odpoledne (režie Ivan Passer), které vznikly též na motivy povídek knihy Perlička na dní, ale do společného projektu se nevešly a do kin bižni nepøicházejí. Celý vešer je poctou mladé filmáøské generaci 60. let Bohumilu Hrabalovi a poctou pøøadatelů festivalu této generaci.

*Uzavíraje kruh svých cykl ,
zastavil jsem se u t ch pár
let obecné školy, kdy jsem
um l létat, aniž bych znal
zákony létání, um l p emýšlet
p esn ji než pozd ji, kdy jsem
ležel
v knihách a sázel všechno
na vzd láni.*

Hrabal s filmovým Pepinem v restauraci U Zlatého tygra foto: Tomáš Mazal

Nonstop ětení

Ve 22 hodin 23. bøezna nastává pravý okamžik pro milovníky Hrabalovy literatury. Zapátrejte ve své literární paměti ěi její pozůstalosti, ve své ěi veřejné knihovni, objevte ten "svůj" text a staøte se spoluautorem devatenáctihodinového literárního díla vzniklého Hrabalovou oblíbenou metodou koláže a støihu. Jestli se bojíte trémy, nebo toho, že vám vyschne v krku, nebojte se. Kino Elektra se pro tuto pøíležitost promíni v klub pøátel (poezie) Bohumila Hrabala a pivo zde poteče zdarma a proudem nonstop. Atmosféru recitaèních soutíží ZŠ hoíte za hlavu a chcete-li si užít nonstop, urěití pøijíte s Hrabalovou knížkou v ruce. A když knížku zapomenete, nic se nedíje. Na místi budou k dispozici stohy Hrabalových díl. ěíst se bude do 17.00 následujícího dne, tedy 24. bøezna. Pøøadatelé se obracejí na ty, kteøí nemusí být do půlnoci doma a žijí ěasto nonstop, aby pøišli se svým výstupem potíšit í v brzkých ranních neatraktivních hodinách - tøeba pøi návratu z jiných akcí - aby to v Elektøe nejmiskøilo naprázdno a pívku nespadla pína.

Veèerníèek pro Bohumila Hrabala

24. bøezna v 18.00 budete moci pøjít do kina Elektra na divadelní pøedstavení Veèerníèek pro Bohumila Hrabala. V této inscenaci, jež je hodinovou koláží z knihy Bohumila Hrabala "Pøiliš hluená samota", se nám pøedstaví Petr Drholec, herec Jihoèeského divadla v Èeských Budjovicích. "Veèerníèek" pøipravil v režijní spolupráci s Antonínem Baštou.

Jednoduchý pøíběh Hanti, dílníka ve sbírné papíru, který denní lisuje tuny nejen této odpadové suroviny, ale i knihy, je ve shodě s Hrabalem vystavín na monologu. Zde se vlastní projevuje souznní herce a spisovatele; Drholec pochopil spisovatelovu filozofii vloženou Hanovi do úst, v hercoví podání pak tato filozofie dostává další, jiný rozmír. Drholec z desítek motivù Pøiliš hluené samoty vybírám jen několik nosných; napø. krysí válka v kanálech, pøíchod dvou krásných cikánek, likvidace reprodukcí obrazù svítových malíøù, srovnání Ježíše s Lao-c a další. Do každého slisovaného balíku je vloženo Hrabalovo poselství. A to Petr Drholec pochopil a daroval divákùm. "Mám k ním osobní vztah. Ve svých sedmnácti letech jsem s tehdejší padesátníkem B. Hrabalem pracoval jako kulisáø v Libeòském divadle. Studoval jsem tehdy na gymnázium a pan Hrabal chodil vysvítlovat a omlouvat mé pøùšvihy profesorùm."

Cht l bych mít dceru, která by se narodila z pivní p ny, když by mne bohové zbavili mužství tak jako Krona, z jehož u íznutého p írození se zp nilo mo e u Kypru tak, že z jeho pivní p ny se narodila krásná Venuše. Ale nežijeme v mýtech, t ch krásných legendách... kdyžbych ale m l mít dceru, tak bych ji aspo pok til pivem a první rok ji koupal jen v piv ... poslední pomazání si aspo sám dám... poslední pomazání plze ským pivem.

Petr Drholec

foto archiv

Olga Sommerová
archiv

foto

Pøehnaný prokletý básník Bohumil Hrabal

Filmové p edstavení

Pøehnaný prokletý básník Bohumil Hrabal režisérky **Olgy Sommerové** uvidíte v kinì Elektra 24. bøezna v 19.30

Dokumentaristka Sommerová natočila televizní portrét z cyklu Nevyjasnáá úmrtí, který získal cenu Trilobit za režii v roce 1998. Hrabalùv profil v několika výpovíích polemizuje s mediálním pojetím jeho smrti; ohlední jeho konce ponechává režisérka výběr z několika variant. Co se nedá režisérce upøít, je to, že dokument nenatočila ani jako detektivku, zjiš ující pøíèinu smrti, ani jako bulvár, vyhrabávající na povrch intimity Hrabalova života. Hrabala tu "odhaluje" prostøednictvím jeho textù, vzpomínek jeho pøátel, amatérských videozáznamù Tomáše Mazala "na trati Kersko - hospoda - Kersko". Olga Sommerová dala jasní najevo, že nepatøí k lidem, které Hrabal důvìrní znal (a že se takových lidí po jeho smrti našlo...), jejich setkání probíhlo jednou na nijaké sešlosti v Kersku. Hrabal natrhal kytièku a tu pitadvacetileté Olze daroval... To, že to byl citlivý a nížný èlovík, vyèetla režisérka z jeho knih.

Humor a smích je nejn tší poznání, tristní událost se m ní v událost groteskní, nadtexty a podtexty anekdoty. Všechno, eho se d sím, pod úhlem grotesky se m ní v humor. Sub specie aeternitatis je všechno žert, šprým. Každá událost zdvižena ze svého základu je hodna smíchu boh . Bohužel, anti tí boží odešli, z stal po nich jen lov k. Bohudík.

Taneční hodiny pro starší a pokročilejší

Scénář a režie Ivo Krobot

Osoby a obsazení:

ON Petr Drholec

ON MLADŠÍ Ctirad Götz

KAMILA A JINÉ Vendula Tampierová

Ústřední postavu Tanečních hodin pro starší a pokročilejší Bohumila Hrabala v divadelní adaptaci Ivo Kroboty vytvořil Petr Drholec. Krobotův text je podstatnou úpravou provázkovské verze (s Pavlem Zatloukalem), s původní hudbou Jiřího Bulise, na scéně Dušana Ždímal. Představení by se dalo charakterizovat jako nostalgické ohlédnutí za mistry, kteří už mezi námi nejsou (nejen Bohumil Hrabal, ale i Jiří Bulis). Na Petra Drholce se ví, že byl obdivovatelem velkého českého spisovatele, který ho »svedl« k divadlu a ještě před smrtí kladl Krobotovi na srdce, aby nějakou roli udílal právě pro něho. Taneční hodiny v podání Petra Drholce (On), za vydatného příspěvní Ctirada Götz (On mladší) a Venduly Tampierové (Kamila a jiné; předtím tuto roli hrála o rok mladší Isabela Bencová) bude jisti nezapomenutelný zážitek v podobě lehce pábivé a cudné inscenace.

„Dokud se pan Hrabal nacházel ve svítí jevu, tak žádnou mou premiéru nestihl, ale dnes už je zřejmé, že je přítomen nejen na každé mé premiéře, ale na každém mém představení vůbec.“

Petr Drholec

Taneční hodiny pro starší a pokročilejší

foto: Pavel Štoll

*Cokoliv se odvíjí p ed mýma
o ima, s tím jsem okamžit spojen
pevnou hadicí jak pupe ní š rou
dít s t lem matky. Tak se lze
nenásiln vbourat do všeho.*

foto: Tomáš Mazal

„Neznámý“ Bohumil Hrabal

25. 3. - 16. 30 v Moravské kapli Domu umění čeká účastníky festivalu „Neznámý“ Bohumil Hrabal, a to v krátkých filmech a dokumentech, které většinu své existence bohužel prospí ve filmových archivech. Filmy uvede, okomentuje a o vlastních zážitcích s Bohumilem Hrabalem přijde povprávít Tomáš Mazal - Hrabalův přítel a dvorní fotograf. Nejdříve se bude promítat film z roku 1963 - amatérský dokument na osmimilimetrovém filmu, který natočil J. Škobic z Nymburka. V desetiminutovém černobílém snímku uvidíme Bohumila Hrabala ve chvíli, kdy mu vyšla první kniha, jeho přítele Karla Maryska, maminku Maryšku, tatínka Francina a strýce Pepina v domovském prostředí pivovaru známém z filmu Postřižiny. Pak přijde na řadu Den s Bohumilem Hrabalem, videonahrávka Tomáše Mazala z dnů 24. - 25. 9. 1994. Odehrává se v Libni, Kersku, v hospůdce U Tygra apod. Celý zhruba čtyřicetiminutový němý film okomentuje sám autor nahrávky. Třetím snímkem je filmový zpravodaj z roku 1988 Pod dojmem chvíli. Potom přijdou na řadu studentské filmy FAMU: Morská panna, kterou na motivy jedné kapitoly Krasosmutnin natočila Magdaléna Přihodová, v druhém, O kočkách, beatnicích a všeličems jiném rozmlouvá s panem Hrabalem Mirek Dohnal. Námít a režie Rudolf Růžička.

*... jsem proto dogmatik alergie ve stavu fluidním, teorie rákosu a
dubu je mi hybnou silou, jsem polekaný lidský výkik, který se hroutí
vlo kou sn hu... neustále pospíchám, abych mohl dv t i hodiny denn
snít ne inn inn , protože dob e vím, že lidský život je krátký a plyne
jako se míchají karty ...*

Happening Pochod "hrabalovských postaviček"

V pátek 26. března se budete moci zúčastnit netradičního pochodu "hrabalovských postaviček", který vypukne v 16.00 v bufetu na východním nádraží. Požadateli této akce budou Jiří Siostrzonek a Aleš Koudela, což uvádím záměrně, abyste měli alespoň hrubou představu o tom, jak bude akce vypadat. Na akci doporučujeme obléci se do somráckého oděvu, na konci akce jistě nikterým přijde vhod, že nejsou odiní do svátečního. Nutným doplňkem je též balík starého papíru, který vám ve sbírně náležitě slisují. Celý průvod doprovází koěárek - místo pežinky pivní pína, místo dicka soudek, místo láhve se sunarem lahváée. Po prvním desetistupňovém pivu se všichni v průvodu dostaví na Horní náměstí, kde u koule probíhne první etení z Kanta, Schopenhauera, Marxe a Nietzscheho. Nebudou chybět takové celebrity jako Bondy, Vladimírek a sám Hrabal (pro ty, co si nyní myslí, že jsem morbidní, uvádím, že to budou pouze jejich představitelé). Všichni posvaěí a vypijí další desetistupňové pivo, které nikdo doveze na koěárku. Průvod se přesune do Sbírných surovin na Obloukové ulici, kde se z donesených sbírných surovin vylisuje oběi balík, nebude chybět ani grafická dílna Vladimíra Boudníka; ti šikovnější a nadanější si zhotoví vlastní grafiku - Vladimírek bude též držet přednášku o explosionismu. Hlavní postavou sbírných surovin nebude nikdo jiný než Han a, avšak pan Noiret se omluvil a poslal za sebe náhradu. Hrabal, bývalý nádražák (mimo jiné), by byl jistě na Opavu pyšný, a to zejména proto, že se toto malebné místo může pochlu-bit dvěma nádražími; východním a západním. A právi na to druhé se náš průvod přesune ze sbírných surovin (ovšem pokud nepřeberou a budou moci ještě chodit). Na západním nádraží bude veselice pokračovat v tamější restauraci až do vyěerpání sil a chechtáků (rozumij peníz). K tomu všemu bude hrát harmonika, pivo poteěe proudem, v záloze bude i nižní barbarské překvapení. Pak se všichni odeberou do hajan, jelikož je druhý den v 18.00 eeká představení Kde se zastavil eás.

Trasa cesty z východu na západ (a zpátky na východ?): 1. Východní nádraží. 2. Ptaěí vrh (první etení). 3. Koule (2. etení). 4. Sbírné suroviny (lisování společného balíku). 5. Západní nádraží.

*Tak za jediný m síc pr m rn
slisují dvacet metrů knížek,
ale abych našel sílu k té mé
bohumilé práci, tak za t ch
t icet p t let jsem vypil tolik
piva, že by z toho ležáku byl
padesátimetrový plavecký
bazén, sady sádek na
váno ní kapry.*

Philippe Noiret a Bohumil Hrabal U Tygra v rámci natáění
P íliš hlu né samoty *foto: Tomáš Mazal*

Josef Nechutný

foto archiv

*"... jak jsem se tak do sebe zakotal
a schoužil, tak jako ko átko v
zim , tak jako d evo houpací židle,
protože já si mohu dovolit ten
luxus být opušt n, i když já vlastn
opušt ný nikdy nejsem, já jsem
pouze sám, abych mohl žít
v myšlenkách zalidn né samoty,
protože já jsem tak trochu furiant
nekone na a v nosti, a Nekone no a
V nost mají asi zálibu
v takových lidech, jako jsem já..."*

Bohumil Hrabal

Kde se zastavil eás

27. 3. v 18 hodin máte možnost navštívit v Domu umění divadelní představení Kde se zastavil eás. Jde o představení inspirované povídkovou knihou Bohumila Hrabala – Misteěko, kde se zastavil eás. Hraje Josef Nechutný za klavírního doprovodu Ivo Pavelky. Oba protagonisté jsou ełeny Divadla J. K. Tyla v Plzni. Jedná se o typ divadla jednoho herce, který si vyžaduje mimořádný text. Kolem jediného aktéra je totiž dost obtížné klenout výpomocná inscenátorská kouzlení. Ivo Nechutný s využitím několika málo rekvizit (proutiným košíkem, stoličkou, židlí, atlasem hub, pugětem umilých květin, námořnickou eepicí a knihou s rozelátým obalem) dokáže diváky strhnout do hrabalovské variace. Josef Nechutný byl v září 1995 oceněn nadací ešského literárního fondu na festivalu "Divadlo jednoho herce". Osou zmiěované inscenace Josefa Nechutného je samozěejmi strýc Pepin (onen nedoslýchavý, hluěný a ukøíeěný pábítel, nižný barbar, který chodí po scěni, vyzauje a trouší svá moudra). Josef Nechutný dále ztlesnil postavu Francina i postoj vypraviěe, ale pøedevším onu naděasovost postav i díla. O vzniku Misteěka říká Hrabal: "Misteěko jsem napsal v pøedjaří 1973, když mne oslovovala nemoc a já se bláhoval domníval, že jediný já mám klíe k povídkám o dvou bratrěch, že tedy jediní já mohu naětnout historii, a kdybych snad zeměel, aby ji nikdo dorazil za mne... Stavím si la ku tak vysoko, až mi mizí v tøpytívém azuru, protože to, oě budu usilovat, abych spojil vidomí a nevidomí, vitalitu a existencialitu, abych zrušil pøedmit jako vnijší i vnitní model, k tomu je zapotřebí skoku, a jediní ta moje nemoc, ta moje univerzita, kterou jsem absolvoval na Karlově náměstí, jediní ta snad bude schopna mi pøipravít odrazový můstek, ze kterého po hlavi skoěím do gravitaěního pole emocionality. Vzhůru tedy vstáic tomu, co ještě není."

Po hrázi a po opuče
Jak božský Mílek
Se procházel s rolní kou v ruce
Kulový filek

básník se svou múzou - váno ní karneval U Zlatého tygra

foto: Tomáš

Dv úhlavní nep ítelkyn byly má matka a je moje manželka. První m p edala druhé,
a ob mne cht ly a cht jí neustále vychovávat a vylepšovat. Tak utíkám po ád z domova
a v nejhroz n jší hospod je m j domov, ve kterém po ád trnu, že se otev ou dve e a vejde tam
moje manželka doprovázená nadstavbou mojí zesnulé matky, tak jsem pod kuratelou dvou
žen, které jsem tak miloval, až jsem se s nimi znep átelil na život a sklerózu. Tak mi nezbylo
než hledat záchranu v psaní a literaturou se o iš ovat od toho, co mi ty dv dob e to myslící
duše nakukaly do mé lehce diskordantní duše. Nenašel jsem nikdy sílu, abych odst íhl
spole né prost radlo a za noci odešel, tak jako to ud lal autor koránu
Mohamed ...

Oslava 85. narozenin Bohumila Hrabala

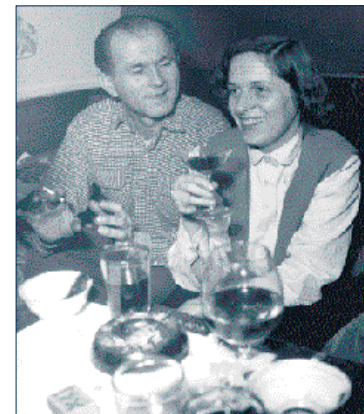
27. 3. v 21 hodin propukne oslava 85. narozenin Bohumila Hrabala ve stylovém prostøedí stáèirny sudù pivovaru Zlatovar. Vstupné 85,- Kč - pivo zdarma!!!!!!!!!!

Program zaène divadelním pøedstavením Hrajeme si HO - divadelní hrou sestavenou z tvorby Bohumila Hrabala. Dramatizaci textu, režie a výbir hudby provedl Petr Hofmann. Ve høe použité texty z díl Morytáry a legendy, Bambini di Praga, Baron Prášil, Ostøe sledované vlaky, Perlièky na dni vybral Petr Rotrek. Hraje divadelní soubor Z vlastních zdrojù, složený z opavských hercù: Ondøej Elbl, Libuše Hanáková, Jitka Valkovièová, Petra Dydowiczová. Dalším bodem oslavy je filmový inspiraèní sestøih z osmi celoveèerních filmù natožených dle literární pøedlohy Bohumila Hrabala "Hrabaliana".

Nakonec samostatný koncert harmonikáøe Václava Koubka.

divadelní soubor
"Z vlastních zdroj "

Otevřená brána pivovaru Zlatovar

28. 3. od 14 hodin probíhne exkurze v pivovaru Zlatovar spojená s ochutnávkou tamějšího piva. Přejemným překvapením bude premiéra filmu z cyklu Ego o sládkovi pivovaru Zlatovar - Kudy teče, tudy léčí. Doplňním akce budou nejrůznější filmy o zlatavém moku. Všichni jste srdečně zváni na tuto jedinečnou akci, na které vás přivítá Michal Škoda a Tomáš Kolek - přijíte všichni, a to všechno vypijeme!

Smrt je dopis psaný bílou k idou na bílou desku, smrt je zaseknutý psací stroj, automat, který vyrábí zmatené zmetky, hrozící neviditelná ruka bez prstí, smrt je pád rychlíku do propasti bez dna, vysypané figurky z letadla, které explodovalo. Do poslední chvíle však je nad je na život. Obavy z toho, že není se užeho bát. Ješt tento ve er budeš stolovat s Abrahámem. Avšak ví B h, že bych radši nežral.

Bohumil Hrabal v automatu Sv t - Lib 1976

foto: archiv

Z Pivnice u Zlatého tygra

“... traduje se historka, v níž navštívil Tygra předválečný francouzský ministerský předseda Herriot. Doprovázel ho sekční šéf z českého ministerstva zahraničí, takto stálý host U Tygra. Koupili si teplou krkovičku s chlebem a hořčicí a zapadli inkognito do hospůdky. Herriot pije, ukazuje naproti a povídá k průvodci: ‘Támhle sedí předseda poslanecké snimovny Malypetr, ale toho pána vedle neznám.’ - Sekční šéf povídá: ‘To je natiračský mistr z Melantrišky.’ Herriot znovu zdraví a pak zašeptá: ‘Ale támhle sedí prezident správního soudu, jenže toho vedle neznám.’ Také průvodce neviděl. Tu se k nim nakloní soused zprava a informuje: ‘To je ciselér a výrobce pohřebních svítidel z Karlovky.’ - Herriot se překvapen obrací na souseda: ‘A kdo jste vy?’ Ten pozdvihuje sklenici: ‘Já jsem prosím domovník ze Skoepky.’ - Tu ministerský předseda slavnostně prohlašuje: ‘Pánové, omyl! Demokracie není ve Francii, ale zde.’ “ ... říká hostinský Karel Hulata.

Když jste vožralej, tak Kilimandžáro je i v Kersku.

Josef Procházka - cestá

Rozzpomínání (Divadlo Husa na provázku)

28. 3. v 19 hodin ve Slezském divadle začne divadelní představení Rozzpomínání v provedení Divadla Husa na provázku. Materiálem pro divadelní text Rozzpomínání - scénické vize života člověka ve Střední Evropě - je román Bohumila Hrabala “Obsluhoval jsem anglického krále”. Jedná se o náročnější, takřka tříhodinové představení. Dramatizaci románu připravili dramaturg Petr Oslzlý a hostující režisér Ivo Krobot. V dramatickém plánu (nezapomínejme, že v době totality) bylo nasazení titulu bláhoví podepřeno faktem, že dílo vyšlo v Jazzové sekci, o níž však brnění soudruzi nic neviděli, a titul byl bez milosti vyškrtnut. Bylo tedy jediné řešení - vrátit totéž do plánu pod jiným názvem. Hrabal souhlasil, zdálo se, že tato hra ho baví, a řekl, že kdysi uvažoval i o názvu Jak neuvěřitelné se stalo skutkem. V masce neznámého Hrabalova díla titul cenzurou prošel. Týden před začátkem zkoušek si tvůrci scénáře uvědomili, že Anglický král je sice próza vynikající a vyprávění strhující, avšak že se do divadelní podoby asi nedá ve své nezaměnitelné kvalitě převést. Rázem upadli do skepse a deprese. Víc nakonec vyřešili po hrabalovsku. Odešli do hospody a odtud na vlak, či spíše do jídelního vozu rychlíku směr Brno a z jídelního vozu v Brně opití do hospody. Až v silně zamlženém vidění začali zhlédávat možná řešení... Takže hned ráno, v těžké kocovině mohli začít pracovat na scénáři. Hlavní postavu autoři ztrojnásobili a nechali ji přebíhat i vyprávět. Bohumil Hrabal přišel s návrhem, aby se hra jmenovala Rozzpomínání, s tím, že podtrhne ono “nalomení slova”. V Bonnu na Bonner Biennale byl scénář a inscenace této hry vybrány mezi nejlepší realizované evropské hry. V inscenaci hrají členové Divadla Husa na provázku - Jan Kolařík (jako Jan Dítě I., atd., pražský hejsek, gestapák, mrzák a pes), Vladimír Hauser (Jan Dítě II., člen stolní společnosti a kůň), Jiří Pecha (Jan Dítě III., generál, germánský bůh,...), Petr Oslzlý (Zdeněk, Gumovej král, ochutnavač Konopásek,...), Jana Gavrižová (Líza Papanek a kočka), Ivana Hloužková (Kadavá, Vanda, atd. a Marcela - dívka z éokoládovny Orion Maršner), Dita Kaplanová (Jaruška od Rajsčků, dívka z operety - přítelkyni básníku a generálu, atd., gestapačka a vojenská sestra), Irena Žáková (Vlastička od Rajsčků, dívka z baletu - přítelkyni generálu a básníku, slečna z interního pavilonu hotelu Paříž, atd. a koza), Eva Vidlářová (paní Rajsčká, Cyril Valden a Nimka), Pavel Zatloukal (básník a malíř Antonín Jódli, velitel SS, profesor francouzské literatury, atd., starý cikán a vesničan), Václav Svoboda (hoteliér, básník, atd., mladý cikán a vesničan), Ivan Urbánek (vrchní Skoivánek, zástupce firmy Adler, burzián, Roman Slovák (vrchní hotelu Praha, cestující, výpravčí, vrah, strážný,...), Jan Leflík (podomek hotelu Tichota a Siegfried). V představení dále vystoupí dechová hudba Královopolká pod vedením J. Marka. V inscenaci jsou použity úryvky skladeb R. Wagnera a F. Liszta. Uslýšíme zde i hlas autora románu - Bohumila Hrabala - který nahrál úvodní a závěrečný text.

Stručná historie Divadla Husa na provázku

Sdružení Husa na provázku zahájuje svou aktivitu v roce 1967. Jako symbolické umělecké východisko byla přijata předmluva knihy šesti libret Jiřího Mahena, podle níž se sdružení pojmenovalo. Roku 1969 bylo sdružení po striktním cenzurním zásahu přejmenováno nuceně na Divadlo na provázku. Od 1. 1. 1972 bylo divadlo profesionalizováno jako divadelní oddělení brněnského Domu umění. V listopadu 1989 Divadlo na provázku společně s HaDivadlem zahájilo jako první stávkou divadel v Československu, která spolu se stávkou studentů otevřela “nekrvavou revoluci”. Hned poátkem roku 1990 se divadlo vrací k původnímu názvu. Bezprostředně také začíná spolu s HaDivadlem realizovat program Centra experimentálního divadla. CED existuje od začátku roku. Centrum experimentálního divadla není jen svazkem dvou divadel, ale dle možností poskytuje dočasně přístřeší jiným divadelním pokusům, ve svých prostorách uvádí produkce přibuzných divadel českých i zahraničních, je prostorem pro mezinárodní festivaly atd. CED zastřešuje projekty všech druhů umění, alternativní kultury, ale i projekty výzkumné v oblasti kulturních tradic a projekty filozofické, či antropologické.

Nikolik poznámek ke genezi románu B. Hrabala "Obsluhoval jsem anglického krále"

"Povídky", jak nazval Bohumil Hrabal podtitul svého největšího epického textu (románu) "Obsluhoval jsem anglického krále", byly vychrleny během osmnácti dnů horkého léta 1971 v Kersku. V doslovu románu Hrabal píše, že "texty jsou psány v prudkém letním slunci, které rozpalovalo psací stroj tak, až se nikolikrát za minutu zakusoval a koktal". "Nemohla hledit na oslnivě bílé čtvrtky papíru, psal jsem tedy ve světlém opojení automatickou metodou, světlo slunce mne tak oslepovalo, že jsem viděl jen obrysy typyčícího se stroje, plechová stěcha byla tak rozpálená na několik hodin, že napsané stránky se stáely horkem do válců. A protože události posledních roků se na mne valí... tak ty události mne nutí, nechat text tak, jak je v prvních záběrech..." Hrabal napsal text v osmnácti dnech, vidom si toho, že jej stejní nikdo nevydá, a tudíž ani není nutné jej opravovat pro oficiální místa a jejich cenzory. Dokoněno - a hotovo! A inspiraèní zdroje? "...od jinošství jsem tak chodil do tich hospod, nymburských, libešských, pražských, kde jsem získal takových story, takových událostí... a taky poznal jsem svoji ženu, když byla zamístnána jako pokladní hotelu Paříž... chodil jsem za ní a tam jsem zase vidil ty vrchní, ty slavný, toho Skoivánka... moji přátelé byli vždycky i pinglové, a jsou dodnes. Až jednou, s kamarádem z Velenky, jsme jeli do Sadeké, do hotelu Modrá hvězda, a tam byl hospodské, takové maličké (pan Vaníček - pozn. aut.)... sedli jsme si a ten maličké pingl, ten šedesátipitiletý začal vyprávět tu událost, kterou začíná Anglický král. Začal vyprávět tu událost, o tom, kterak on byl pingl U Rozkošných v ěaslavi, a jak si vydílal, prostě jak prodával ty párky na nádraží, jak si tam vydílal na tu sleěnu tam v tom podniku, kde byly ty sleěny... no a ten nám vyprávil asi půl druhý hodiny, a já, když jsem přišel domů, tak najednou začal ten příběh rotovat, dostal takovou jako velkou rotaci a začal přitahovat fragmenty... ty fragmenty, které jsem já znal ze všech tich vyprávění mé ženy, pana Vaníšty, tich slavných vrchních, tich slavných kuchařů z hotelu Palace a tak dále, eéhož jsem byl plnej, ale nemilo to jednotící prvek, ono to dostalo rotaci a nejednou ta rotace dostala nový smysl, začaly na sebe navazovat ty příběhy, začaly po sobě chůpat, a to už je ta situace, kdy nezbejvá, než začít psát." (Tomáš Mazal)

O prvním knižním vydání

Román byl vydán knižní v edici "Jazzpetit", kde mimo jiné vyšly tituly J. Chaloupeckého O dada, surrealismu a českém umění, ... Vyšel tenkrát v nákladu okolo piti tisíc kusů. Hned po vytištění se rozjelo hotové peklo ze strany StB. Jednou si se Skalníkem dal Hrabal schůzku v metru. Hrabal mu vrazil igelitovou tašku do rukou se slovy: "Tady máte, kluci, nico na vydání." A zmizel. V tašce bylo šedesát tisíc ve stokorunách, tenkrát to byly velké peníze. Když pak Hrabal vzal do ruky knihu, první oficiální vydání románu a pravil: "Kluci, tei mohu umřít." Kniha byla distribuována pro členy Jazzové sekce, a tím se dostala k velkému množství čtenářů. A tak první vydání "Anglického krále" bylo na sviti v roce 1982, jedenáct let po napsání, a stalo se sbíratelskou raritou. (Joska Skalník)

Mate ská e je hnojišt , pa enišť , humus, na kterém lze p stovat kv tny mudrosloví a fór , p ísloví a mikroprovídek, materiál, ze kterého ve sklenicích literatury lze p stovat všechny formy krásného písemnictví. Rád jezdím na bicyklu bez držení, rád chodím místo po most po zábradlí, místo po chodníku po klandru. K e ovitostí otevíráme devátou pe e , š avnatými nadávkami a necudnými p úhodami pootevíráme neexistující nebesa. Rád se dívám na zapnutý televizor zezadu.

Portréty

Petr Drholec - herec, účinkující ve Veèerníku pro Bohumila Hrabala
24. 3. v 18.00 hodin v kině Elektra

narozen 17. listopadu 1943 v Praze
1967 - 1986 Západoèeské divadlo Cheb
1986 - 1991 Místské divadlo Most
1991 - dosud Jihoèeské divadlo Èeské Budějovice

Olga Sommerová - režisérka dokumentu Nevyjasniná úmrtí,
který uvidíte 24. 3. v 19.30 v kině Elektra

Narozena 2. srpna 1949 v Praze. V roce 1979 absolvovala FAMU (katedru dokumentární tvorby) v Praze. Jako režisérka Krátkého filmu Praha točila deset let dokumentární filmy pro kina. Po listopadu 1989 točila dokumentární filmy na video pro Èeskou televizi. Natočila padesát dokumentárních filmů, za niž získala pøes dvacet cen na domácích a zahraničních filmových festivalech. Tématy jejich prací jsou sociální témata a mezilidské vztahy, pozdiji osobnosti spoleèenského a umileckého života (cyklus GEN). Od roku 1991 vyučuje na pražské FAMU, v roce 1995 byla jmenována docentkou. Je manželkou dokumentaristy Jana Špáty.

Tomáš Mazal /autodiakt/ - beseda "Neznámý Bohumil Hrabal"
25. 3. v 16.30 v Moravské kapli Domu uminí

Pracuje jako bezpečnostní technik, v tēze oblasti jako kdysi Franz Kafka, v Dilnické úrazové pojiš ovni. Studium literatury a života /1989 - 1997/ u JuDr. Bohumila Hrabala, (pøevážní v pražské pivnici U Zlatého tygra), s nímž se nakonec důvěrní spřátelil. Jinak pøiležitostný esejista, editor, fotograf. V současné době píše pro nakladatelství TORST monografii o Bohumilu Hrabalovi a zároveň pro tēze nakladatelství pøipravuje reprezentativní knihu, dokumentující ve fotografii život B. Hrabala. Narozen v Praze, žije tamtéž.

Petr Hofmann - režisér divadelního pøedstavení "Hrajeme si HO"
27. 3. v 21.00 v stáèirní sudí pivovaru Zlatovar

Vik 32 let, vzdilání: Střední průmyslová škola strojní - obor: elektro, Konzervatoø - obor: hudební-dramatický. Dosavadní praxe: koncertový podnik - Elitex, Gumokov, Tišinské divadlo, Slezské divadlo - Opava, Moravské divadlo - Olomouc. Současnost: um. šéf, herec, autor, hud. skladatel, kulisák, maskér a baletka soukromého divadélka pro děti. Záluby: župan a naducané pøijny.

Václav Koubek - oslava 85. narozenin Bohumila Hrabala - 27. 3. v 21.00 v stáèirní sudí pivovaru Zlatovar

Je umilcem mnoha poloh -zpívák, harmonikáø, herec, režisér, dramaturg a spisovatel. Jeho klubová vystoupení zavádí diváky do jiného svíta, vytváèeného podmanivým zpívem a neopakovatelným způsobem hraní na akordeon. Vystupuje pøedešším sóloví, ale také v duu èi triu s bubeníkem Martinem Rychtou (Èeskomoravská hudební spoleènost) nebo se saxofonistou Jaroslavem Jeábekem (Garage). Album Bezvití získalo oceniní èeských nezávislých kritiků Žlutá ponorka jako nejlepší album roku 1996. V dubnu 1999 vydává Indies Koubkovo nové CD s názvem Lítám. Vystoupení je možno kombinovat s videoprojekcí filmu, kde Koubek vytvořil hlavní roli, napø. Velká cesta do Afriky, Zvíata ve místi, Šaty šupáka, Èarodijka, Cesta pustým lesem

*T eš ák, Kadlec a Hrabal v družné zábav
v restauraci U Tygra foto: Tomáš Mazal*

Profesionální amatér Václav Kadlec - vernisáž výstavy Ostøe sledované knihy Bohumila Hrabala - 23. 3. v 17.00 v Slezském zemském muzeu

Narozen 23. 3. 1951 (HAPPY birthday to you, Václave Kadlecù) v Kolíni, panictví prožil v Pardubicích (ukončeno maturitou 1969) a studii definitivní zanechal v Praze (MFF UK, 1974). Oženil se, nebo musel (1973), ze stejného důvodu se pak rozvedl (1987). Z tohoto období má dva syny, jednoho na plný úvazek, druhého si občas za úplatu půjčuje. S obdivuhodnou důsledností dílá věci, které neumí. Vyučen učitelem předstíral činnost asistenta deskriptivní geometrie na FSv ĚVUT, poté odešel (1976) z Prahy do Chomutova, kde zprvu byl středoškolským profesorem na průmyslovce, později tímž na učilišti. Když hrozilo, že ve stejné nomenklatuře bude dílat školníka na ZŠ, vrátil se do Prahy (1982). Zde se neúspěšně pokoušel automatizovat systémy řízení na VIII Kovohuti a spolupodílel se tak na zákonitém krachu této instituce. Se stejným úmyslem přešel do PÚ ZZN (1988), kde stihl spoluzakládat OF, za což byl vzápětí po právu vykáznán do prostor soukromého podnikání. Od té doby používá pseudonymu Pražská imaginace a kazí příjemně zažívání všem zodpovědným, spolehlivým a stálým osobnostem naší literatury. Rád pije šezané pivo v restauraci U Hynků, Štupartská 6, odp. ved. Jiří Rejthar (dnes již neexistující) a rád vypravuje, kterak zkrachuje.

Díky Václavu Kadlecovi se Hrabal dočkal ještě za svého života úplného vydání Souborných spisů (s výjimkou posledního svazku, který vyšel na jaře 1997). "

Pražská imaginace vydává od roku 1990 v přímé návaznosti na samizdatové edice. Hlavním tématem je dílo Bohumila Hrabala a vše, co s ním souvisí. Prestižním projektem jsou devatenáctisvazkové Sebrané spisy Bohumila Hrabala, připravované odbornou redakční radou tak, aby byly publikovány texty zbavené cenzurních a autocenzurních zásahů. Svazky mají jednotnou grafickou úpravu Milana Albicha a vycházejí v pevné celoplošné vazbě s přebalem.

Ukončeno je dále Dílo Karla Maryska (12 svazků), Básnické dílo Egona Bondyho (9 svazků), Dílo Ivo Vodsejška (5 svazků) a Korespondence Vladimíra Boudníka (2 svazky). Celkem vyšlo přes 300 titulů, většinou původní české tvorby.

Pivo patří k Opavě už od středověku. Tehdy se vařilo v klášterech a právověrečných domech. Ustavení společnosti právověrečných měšťanů v roce 1825 vedlo k založení velkého měšťanského pivovaru jako největšího v celém rakouském Slezsku.

Vzácné etikety s bílým kozlem nebo mnichem, Hláskou nebo jen místským znakem či starobylé pivní láhve se dochovaly jen v soukromých sbírkách. Připomínají produkci někdejší *Troppauer Bierbraugesellschaft*, která nabízel vedle běžných druhů piva i speciální piva, jako bylo pivo vánoční a velikonoční.

I když v roce 1945 došlo ke změně názvu pivovaru na dnešní Zlatovar, připomínáme si historii opavského pivovaru jako symbol tradiční kvality a stabilního zájmu spotřebitelů o opavské pivo, který trvá už sto padesát let.

Pivovar ZLATOVAR, a. s.
Pivovarská 6, 746 01 Opava
tel.: 0653/691 111
fax: 0653/624 235

Program festivalu **Další břehy - III. ročník**

Pábení Bohumila Hrabala

festival divadla, filmu a poezie, ale především všech "Nižných barbarů"

- 23.3.** 17.00 Slavnostní zahájení festivalu. **Vernisáž výstavy Ostře sledované knihy Bohumila Hrabala**. Beseda s nakladatelem souborného díla Bohumila Hrabala Václavem Kadlecem a italským překladatelem Claudiem Poetou. - Slezské zemské muzeum
- 20.00 Filmové představení: **Perličky na dně, Sběrné surovosti a Fádni odpoledne** - kino Elektra
- 22.00 **Nonstop čtení z díla Bohumila Hrabala - zahájení** - kino Elektra
- 24.3.** 17.00 **Nonstop čtení z díla Bohumila Hrabala - ukončení** - kino Elektra
- 18.00 Divadelní představení: **Večerníček pro Bohumila Hrabala** (hraje Petr Drholec) - kino Elektra
- 19.30 Filmové představení: **Požehnaný prokletý básník Bohumil Hrabal** - film uvede režisérka Olga Sommerová - kino Elektra
- 25.3.** 16.30 **"Neznámý" Bohumil Hrabal** - krátké filmy a dokumenty uvede Tomáš Mazal - Moravská kaple Domu umění
- 19.30 Divadelní představení: **Taneční hodiny pro starší a pokročilé** (Malé divadlo Ěeské Budějovice) - kino Mír
- 26.3.** 16.00 **Happening Pochod "hrabalovských" postaviček** z východního na západní nádraží s literárním a výtvarným programem ve Sbirných surovinách - vých. nádraží, Sbir.suroviny (Oblouková ul.)
- 27.3.** 18.00 Divadelní představení: **Kde se zastavil čas** (hraje Josef Nechutný, klavírní doprovod Ivo Pavelka) - Dům umění
- 21.00 **Oslava 85. narozenin Bohumila Hrabala**. Program: divadelní představení Hrajeme si HO, filmový sestřih "Hrabaliana", koncert Vaška Koubka, pivo,... - stáěrna sudů pivovaru Zlatovar
- 28.3.** od 14.00 **Otevřená brána pivovaru Zlatovar**, exkurze, ochutnávka, premiéra filmu z cyklu EGO o sládkovi pivovaru Zlatovar - Kudy teče, tudy léčí, filmy o pivu - pivovar Zlatovar
- 19.00 Divadelní představení: **Rozvzpomínání** (Divadlo Husa na provázku) - Slezské divadlo

Hlavní pořadatel festivalu je Odbor školství a kultury Magistrátu města Opavy.

Dramaturgie festivalu: Petr Rotrekl, Jan Nimeček a Vilém Faltynek.

Bulletin je vydáván studentkami SU Leonou Bednářovou, Katkou Eliášovou a Zuzanou Kobíkovou.

Grafická úprava: Martin Feikus. Náklad: 1500 kusů.